

Den gammeldags feminisme var fra begyndelsen reelt og realistisk indstillet på at skaffe en forfordelt samfundsgruppe, Kvinderne ret og fremgang som borgere og mennesker. Det var et spørgsmål om at vække slumrende retfærdighedssans eller skabe den, hvor den manglede, og så søge planerne realiseret.

Ideerne er ikke fuldt realiserede, så synspunktet er stadig konsekvent, fordi det ikke tilkender kvinderne særlige mystiske eller naturlige egenskaber, men behandler dem som mennesker, der må have bedre vilkår til at udvikle sig menneskeligt.

For enhver kvindesagskvinde eller -mand er det idag relevant at læse, hvad Mathilde Fibiger sagde, da hun efter tilskyndelse fra en god ven lærte sig at telegrafere og blev den første kvindelige tjenestemand:

" - Jeg elsker arbejdet i samme grad, som jeg elsker friheden: lidenskabeligt, absolut, som middel til selvstændighed, og jeg tror, at den indre selvstændighed er umulig uden den ydre".

Mathilde Fibiger døde som 40-årig som en udslidt funktionær, ikke desillusioneret, men med en ny forståelse: Det er mit livs betydning, at jeg har udviklet mig fra illusion til virkelighed.

Der er ikke noget forunderligt i, at linien er ført videre fra disse græsange til DK's nuværende formål: at sikre mænd og kvinder lige muligheder for at gøre deres indsats i hjem, erhverv og samfund.

Der er stadig brug for DK som opinion.

Dem vi mistede

Bodil Koch døde i januar.

Knap et år gik der efter hendes indsats ved DK's 100 års jubilæum, hvor hun på Christiansborg som mødeleder ved partiernes hilsener personificerede DK på en måde, vi i høj grad værdsatte, ja, mere end det: ingen ville kunne have gjort hende det efter at sætte eftersætninger på som f.eks. overfor Hilmar Baunsgård og Hans Hækkerup.

Bodil Koch's indsats faldt først og fremmest inden for oplysningsbevægelsen "Folkevirke" som hun gennem 27 år forestod og på en måde dermed skabte en udfordring til DK, som var rigtig set.

Bodil Koch havde så mange aspekter i sig, at hun simpelt hen måtte skabe sin egen bevægelse. - Hendes væsen kom til udtryk i samspillet med andre mennesker, og oplevelsen af hende afhang derfor i høj grad af dem, der oplevede hende. - Vi vil mindes hende som vor rødstrømpeklædte værtinde på Christiansborg, hvor hun lagde så mange gode arbejdsår, og citere hende for definitionen af "Folkevirke": bevidstgørelse og konfrontation, som vi i DK var og er fælles om.